

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

VII. Vtrùm Confessio informis cum Absolutione incipiat esse fructuosa,
recede[n]te fictione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

tiam remissionis peccatorum: necessarium est, ut attritio vertatur in contritionem. Fieri autem hoc potest duobus modis.

PRIOR E, si non modò Gehennæ metu; sed ex dilectione **DEI**, peccatum incipiat odissè. Ad iustificationem enim, si quid aliud maximè, requiritur charitas: Quemadmodum testatur Paulus; Si tradidero corpus meum ita ut ardeam; charitatem autem non habuero, nihil prodest &c. 1. Cor. 13.

POSTERIOR E, si attritioni, quam diximus, accedat Sacramentum Absolutionis, etiam in perfectam contritionem transibit; nec minoris erit efficaciam, quam contritio, cui adiunctum sit votum Confessionis.

Confessio informis cum Absolutione incipitne esse fructuosa, recedente fictione? **Quaestio VII.**

DVOBUS modis Confessio potest esse informis: Vno modo, ut sit repetenda: Altero modo, ut nò sit iteranda. Priori modo iteranda est, si pœnitens careat intentione se Clauibus Ecclesie subiiciendi, & Sacramentum Absolutionis percipiendi: Sed vel tantùm iocatur, vel etiam irridere studet. Hoc in casu à Diuino Confessionis præcepto nemo liberatur; cum etiam Baptismus absq; intentione susceptus, nullus sit. **Responso.**

Caput III. De Confessione

Rursus si fiat absque omni dolore, & peccati detestatione; etiam sublata fictione nunquam reuiuiscit. Nam cum præter cæteras virtutes, quibus ornatur Confessio, etiam debeat esse accusans; ubi nulla apparet contritio, nulla etiam est accusatio; sed nuda duntaxat peccatorum narratio, unde ita inefficax redditur; ut etiam debeat iterari.

Præterea, si quis Confessionem ex intentione mutilet extra casus à iure permittos: ea prorsus inutilis est, nec per subsequentem cōtritionem reuiuiscit; quia secundum substantiam integra non fuit.

Quin & si quis ex notabili & culpabili negligentia, discussionis non integrè confiteatur: Aut etiam, si integrè confiteatur, & non, sicut oportet, de peccatis doleat, cuius doloris defectus facilè deprehendi possit à pœnitente: eius quoque Confessio nulla est, & iteranda, propterea quòd non censeatur esse integra.

Verùm si pœnitens aliquo dolore peccati fuerit affectus, ac confiteatur cum aliquo etiam proposito emendationis vitæ; quamuis talis detestatio cum eiusmodi proposito non sufficiat, etiam cum Sacramento ad gratiam obtinendam: valida tamen erit Confessio, & per veram succedentem contritionem reuiuiscet, gratiamque conferet.

Nam

Nam huius Sacramenti, & Baptismi eadem est ratio, id quod disertis verbis testatur Concilium Tridentinum, dum inquit: Est autem hoc Sacramentum Pœnitentiæ lapsis post Baptismum necessarium, vt nondū regeneratis ipse Baptismus. Si itaque Baptismus recedente fictione, siue impedimento sublato, quò minùs fuerit efficax, vim suam exerit in baptizatum, tollens peccatum originale, atque omnem pœnæ reatum: proculdubio etiam Sacramentum Pœnitentiæ, vbi vera subsecuta fuerit contritio, peccatorum remissionem operabitur.

Cōc. Trid.
Sess. 14. c. 2

Quòd autem Baptismus, recedente fictione, suum sortiatur effectum; præterquam quòd sit cōcors omnium Theologorum doctrina, etiam comprobatur autoritate Augustini: Tunc enim (inquit) valere incipit ad salutem Baptismus, cū illa fictio veraci Confessione recesserit, quæ corde in malitia, vel sacrilegio perseverante, peccatorum ablutionem non sinebat fieri.

Aug. lib. 1.
de Bapt. cōtra Donat.
cap. 12.

Quæ verba etiā referuntur in Canono. Tūc valere. de Cōsec. dist. 4.

Neque hanc sententiam labefactat, quòd Absolutionis verba iam præterierint, euanuerintque; atq; icedò nullam operandi vim habeant: Hoc enim & de Baptismo asserere licet; cū tamē fides Catholica doceat, sublato per contritionem impedimento, peccatum originale tolli. Quare, si pœnitens postea ex animo detestetur peccatum propter DEVM offensum: Sacramentum Absolu-

Caput IIII. De Confessione

tionis illi proficuum esse incipiet ad scelerū condonationem; nec superiora peccata tene- tur iterum subiicere Clauibus Ecclesiæ; sed sufficiet fictionem confiteri, nimirum, quòd vel imperfectum existimet fuisse dolorem, aut diligentiam in examinanda conscientia non satis accuratam.

Quæstio VIII. *Estne informis Confessio sic valida, vt non sit necessario iteranda?*

Respōsio. **N**EC omnis informis Cōfessio est valida, nec rursus inualida, & inutilis. Iudiciū verò, vtrum valida sit, necne, non satis ex eo, quòd informis sit; sed ex causis potiùs, ob quas informis est, sumitur. Quæ quidē par- tim ex Sacerdotis absoluentis, partim ex cō- fitentis defectu petendæ sunt.

Quæstio IX. *Quando, propter Sacerdotis absoluentis defectum, Confessio informis & iteranda est?*

Respōsio. **A**Ntequàm soluat hęc quæstio, scire oportet, quænam in Sacerdote absoluen- te necessaria sint, vt valida sit eius Absolutio. Requiritur enim in absolvente potestas Or- dinis Sacerdotalis: Si enim Sacerdos non sit, remittere peccata non poterit. Solis enim Sacerdotibus collata est huiusmodi Potestas remittendi peccata, iisque solis, quo tempo- re ad